

§. 76. За да оцѣнимъ по-добрѣ вліяніе-то на пара-та върху намаляваніе-то на барометрическо-то налѣганіе, нѣка си напомнимъ, че $\frac{3}{4}$ отъ атмосфера-та (§. 45) намѣрва ся въ пространство, кое-то не надминува 5 мили отъ земя-та на горѣ, и че, ако махнемъ 1000 ф. сухъ въздухъ и напълнимъ испраздне-но-то по този начинъ пространство съ пара, то тя ще тѣжи само 623 фунта т. е. мѣрка, коя-то съдържа 100 фунта пара, може да съдържа $160\frac{1}{2}$ ф. сухъ въздухъ. Съ други думы, сухия въздухъ е по-тѣжкъ отъ пара-та на 60,5%. Въобразете си сега една много дълга трѣба да стои на еднакво равнище съ море-то и да достига височина 5 мили; да прѣдположимъ, че отъ неѣ е истѣгленъ всичкый въздухъ, и че е напълнена съ пара; да положимъ още, че при основаніе-то ѣ сѣ прикрѣпени два барометра на еднакво равнище — едина вътрѣ въ трѣба-та, а другия отвѣнъ — и че може да сѣ четхтъ градусы-тѣ имъ въ сѣщо-то врѣме: тогасъ, ако външния барометръ показва налѣганіе отъ 30 дюйма, то вътрешния ще показва налѣганіе само отъ $21\frac{1}{2}$ д. Ако по-нататкъ сѣ прѣдставимъ, че часть отъ тѣзи пара ся е сгхстила, то освободена-та топлина ще разшири и измѣсти часть отъ останала-та пара, при това трѣба-та както по-напрѣдъ, ще ся остане пълна, но барометра, кой-то е въ неѣ още по-много ще спадне. Отъ тука ный извличае правило:

§. 77. Че въ мѣста, дѣто става постоянно сгхстваніе, както подъ екваторіално-то облачно колело и въ Антарктическы-тѣ широты, дѣто въздуха е напоенъ съ влага, барометра стои ниско по двѣ причины: 1. Защо-то пара-та е по-лека отъ въздуха и измѣстя часть отъ него и 2. Защо-то топлина-та, коя-то ся получава отъ процесса на сгхстваніе-то